

1. ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY

2. ZAKOŃCZENIE TYGODNIA MŁODZIEŻY

Lekcja XI — 16 marca

TĘSKNOTA ZA BOGIEM NA SYJONIE

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 9 marca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ps 84,1-13; Ap 21,3; Ps 122,1-9; 87,1-7; Ga 3,28-29; Mt 28,18-20; Ps 46,1-12; 125,1-5.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Dusza moja wzdycha i omdlewa z tęsknoty do przedsięwzięć Pańskich. Serce moje i ciało woła radośnie do Boga żywego” (Ps 84,3).

Pieśni syjońskie to radosne psalmy wywyższające piękno Syjonu i panowanie Boga, który panuje na swojej świętej górze. Wiele psalmów opiewa wspaniałość domu Bożego i wyraża miłość do świątyni. Znaczna część tych psalmów została napisana przez synów Koracha, muzyków świątynnych (zob. 1 Krn 6,16-23) i strażników bram świątyni (zob. 1 Krn 9,19), którzy osobiście doświadczali błogostanu płynącego z przebywania w domu Pańskim.

Co czyni Syjon źródłem nadziei i radości? Syjon oznacza żywą obecność Boga wśród Jego ludu. Jak Izraelici są wybranym ludem Bożym (zob. Pwt 7,6), tak Syjon jest górą wybraną przez Boga (zob. Ps 78,68; 87,2). Bóg panuje na Syjonie (zob. Ps 99,1-2) i ustanowił tam swoją świątynię (zob. Ps 87,1 BKR). Tak więc Syjon jest miejscem Bożego błogosławieństwa i schronieniem ludu Bożego. Syjon jest często przywoływany równoległe lub zamiennie z Jerozolimą i świątynią, ośrodkiem Bożego dzieła zbawienia w starożytnym świecie.

Błogosławieństwa Syjonu sięgają krańców ziemi, gdyż osoba i łaska Pana przekraczają granice każdego świętego miejsca. Syjon jest radością całej ziemi (zob. Ps 48,3), gdyż cały świat należy do Boga.

Lepszy jest dzień w przedsięwzięciach Twoich niż gdzie indziej tysiąc

NIEDZIELA — 10 marca

Przeczytaj Ps 84,2-5. Dlaczego psalmista pragnie przebywać w świątyni?

Psalmista wzdycha i omdlewa z tęsknoty, by przebywać stale w świątyni i być blisko Boga na zawsze (zob. Ps 84,2-3). Obecność Żywego Boga (zob. Ps 84,3) czyni świątynię szczególnym miejscem. W świątyni czciciele mogą „ogłądać piękno Pana” (Ps 27,4; zob. także Ps 63,3) i nasycić się dobrami domu Bożego (zob. Ps 65,5). W Ps 84 nieodróżniane szczęście jest osiągnięte w więzi z Bogiem, na którą składają się oddawanie Mu chwały (zob. Ps 84,5), znajdowanie siły w Nim (zob. Ps 84,6) oraz pokładanie zaufania w Nim (zob. Ps 84,13). Świątynia jest miejscem, w którym ta więź z Bogiem jest podtrzymywana przez oddawanie Mu czci oraz wspólnotę z innymi wierzącymi. Żywa obecność Boga w świątyni daje Jego czcicielom przedsmak Bożego królestwa chwały i życia wiecznego.

Przeczytaj Ps 84,6-13. Kto jeszcze może doświadczać błogosławieństwa w świątyni?

Boże błogosławieństwa zostały opisane jako promieniujące ze świątyni. Są zsyłane przede wszystkim na tych, którzy służą w świątyni (zob. Ps 84,5), a następnie na pielgrzymów przybywających do świątyni (zob. Ps 84,6-11). I wreszcie docierają one aż na krańce ziemi. Oczekiwanie na spotkanie z Bogiem w świątyni wzmacnia wiarę pielgrzymów (zob. Ps 84,8). Podczas gdy siły zwykłych podróżujących słabną w wyniku męczącej podróży, siły pielgrzymujących do świątyni zwiększają się w miarę przybliżania się do niej.

Nawet fizycznie oddalone od świątyni dzieci Boga noszą znak Jego świątyni, prowadząc godne życie (zob. Ps 84,12), które cechuje sprawiedliwych wkraczających do świątyni Pańskiej (zob. Ps 15,1-2). Pan jest nazwany słońcem, co wskazuje na to, że błogosławieństwa ze świątyni, na kształt promieni słonecznych, sięgają po krańce ziemi (zob. Ps 84,12). Tak więc ci, którzy trwają w Bogu przez wiarę, otrzymują Jego łaskę, bez względu na to, gdzie się znajdują.

Przeczytaj Ap 21,3. Jaka nadzieja odzwierciedlona w ziemskiej świątyni jest nam ukazana w tym wersecie? Jak możemy dzisiaj wyobrazić sobie, czym będzie to doświadczenie?

Przeczytaj Ps 122,1-5. Jakie są odczucia czcicieli po przybyciu do Jerozolimy? Co mają nadzieję tam znaleźć?

Ps 122 wyraża radość pielgrzymów w związku z przybyciem do Jerozolimy. Pielgrzymki do Jerozolimy były radosnymi doświadczeniami, podczas których lud Boży jednoczył się trzy razy do roku, by wspominać dobroć Boga wobec Jego ludu w przeszłości i teraźniejszości (zob. Pwt 16,16). Jerozolima była centrum życia narodu, gdyż posiadała „świadectwo Izraela” (Ps 122,4 PCM) i „trony sądu” (Ps 122,5). Świadectwo Izraela to wyrażenie nawiązujące do świątyni zwanej przybytkiem świadectwa (zob. Lb 1,50) i zawierającej skrzynię świadectwa (zob. Wj 25,22). Trony ustawione na sąd oznaczają system sądowniczy działający w Jerozolimie (zob. 2 Sm 8,15). Tak więc pielgrzymki były okazją także do domagania się i uzyskania sprawiedliwości. Wierność wobec Boga i wymierzanie sprawiedliwości ludowi były ze sobą nierozzerwalnie powiązane.

Przeczytaj Ps 122,6-9. Jaka jest zasadnicza modlitwa ludu Bożego?

Modlitwa o pokój dla Jerozolimy przywołuje Boże błogosławieństwa dla miasta i jego mieszkańców oraz jednoczy czcicieli Boga, sprawiając, że pokój szerzy się wśród nich (zob. Ps 122,8). Jerozolima może być miastem pokoju jedynie wtedy, gdy pokój istnieje między Bogiem i Jego ludem oraz między samymi dziećmi Bożymi. Tak więc modlitwa o pokój dla Jerozolimy zawiera wezwanie dla ludu Bożego do życia w pokoju z Bogiem i między sobą. Dzięki pokojowi w Jerozolimie lud będzie pomyślnie się rozwijał (zob. Ps 147,12-14).

Psalm ten uczy, że prośba o pomyślność dla społeczności wiary powinna być jedną z najważniejszych intencji modlitewnych dzieci Bożych, gdyż jedynie silny i zjednoczony lud Boży może głosić światu dobrą nowinę o Bożym pokoju i zbawieniu (zob. J 13,34-35).

Modlitwa o pokój dla Jerozolimy jest nadal przywilejem i obowiązkiem wierzących, gdyż podtrzymuje nadzieję związaną z nastaniem ostatecznego Bożego królestwa pokoju, które będzie obejmować nie tylko nowe Jeruzalem, ale i cały świat (zob. Iz 52,7; 66,12-13; Ap 21,1-22,21).

W jaki praktyczny sposób możemy dążyć do zgody i harmonii wśród nas jako ludu Bożego?

Przeczytaj Ps 87,1-2. Co czyni Syjon tak szczególnym miejscem?

Ps 87 jest pieśnią opiewającą Syjon jako miasto szczególnie wybrane i umiłowane przez Boga. Na górze Syjon znajdują się fundamenty Bożej świątyni (zob. Ps 2,6; 15,1). Ostatecznie Syjon będzie się wznosił ponad wszystkimi górami, co oznacza, że Bóg będzie panował nad całym światem (zob. Ps 99,2; Iz 2,2; Mi 4,1). Ps 87 mówi o Syjonie jako górach, by podkreślić jego majestat (zob. Ps 133,3). Bóg miłuje „bramy Syjonu (...) bardziej niż wszystkie siedziby Jakuba” (Ps 87,2), co podkreśla wyższość Syjonu nad wszystkimi miejscami w Izraelu, gdzie odbywały się zgromadzenia ludu Bożego w przeszłości, takimi jak Sylo i Betel. Tak więc psalm potwierdza, że autentyczne oddawanie czci Bogu to takie, które odbywa się w wybranym przez Niego miejscu i we wskazany przez Niego sposób.

Przeczytaj Ps 87,3-7. Jakie chwalebne rzeczy są powiedziane o Syjonie w tych wersetach?

Chwała Syjonu pociąga wszystkie narody do Boga i dzięki temu granice Królestwa Bożego zostają rozszerzone tak, iż obejmują cały świat. Zwróć uwagę, iż Bóg nie traktuje innych narodów jako poddanych drugiej kategorii, ponieważ Syjon jest przedstawiony jako miejsce duchowych narodzin wszystkich ludów, które przyjmują Pana jako swojego Zbawiciela.

Rejestrowanie osób było dokonywane stosownie do ich miejsca narodzenia (zob. Ne 7,5; Łk 2,1-3). Trzykrotnie w psalmie stwierdzono, że narody urodziły się na Syjonie, co znaczy, że Pan daje im nową tożsamość i obdarza je wszystkimi przywilejami dzieci urodzonych zgodnie z prawem na Syjonie (zob. Ps 87,4-6).

Ps 87 wskazuje na zbawienie zarówno Żydów, jak i pogan oraz na zjednoczenie ich w jednym Kościele przez odkupieńczą służbę Chrystusa (zob. Rz 3,22; 10,12; Ga 3,28-29; Kol 3,11). Przedstawienie pomyślności Syjonu w tym psalmie nawiązuje do wizji Daniela, według której Królestwo Boże stanie się wielką górą, która wypełni całą ziemię (zob. Dn 2,34-35.44-45), a także do przypowieści Jezusa o Królestwie Bożym rozrastającym się jak wielkie drzewo, które staje się mieszkaniem pactwa (zob. Mt 13,32).

Jak gotowość Syjonu do przyjęcia wszystkich ludów znajduje wypełnienie w wielkim ewangelizacyjnym zleceniu danym Kościołowi i nakazującym głoszenie ewangelii wszystkim narodom (zob. Mt 28,18-20)? Jak pogląd ten ma się do naszego powołania, którym jest głoszenie całemu światu przesłań trzech aniołów?

Przeczytaj Ps 46,2-8. Jak świat został poetycko przedstawiony w tych wersetach?

Psalm ten podaje żywy opis zamieszania panującego w świecie symbolizowanego przez katastrofy naturalne o niespotykanych rozmiarach i niezwyklej intensywności (zob. Ps 46,3-4). Obraz wzburzonych wód często symbolizuje zbuntowane narody i rozmaite problemy powodowane przez bezbożnych w świecie (zob. Ps 93,3-4; 124,2-5). Podobnie w Ps 46 obrazy katastrof naturalnych ukazują świat opanowany przez państwa toczące wojny (zob. Ps 46,7).

Jest to świat pozbawiony poznania Boga, gdyż Bóg jest pośród swojego ludu, a gdzie mieszka Bóg, tam panuje pokój (zob. Ps 46,5-6). A choć świat odrzuca Boga, to jednak Bóg nie odrzuca świata. Bóg jest obecny w świecie, mieszkając pośród swojego ludu. Mówiąc innymi słowy, bez względu na to, jak źle wygląda sytuacja, Bóg jest obecny w świecie i możemy mieć osobistą nadzieję, znając tę podstawową prawdę.

Pan, który jest Najpewniejszym Schronieniem, jest Źródłem trwałego pokoju i bezpieczeństwa Syjonu. Słowem, które podkreśla bezpieczeństwo Syjonu, jest słowo choćby użyte w Ps 46,4. Choćby świat się burzył, lud Boży jest bezpieczny. To znaczy, że pokój nie jest wynikiem braku trudnych doświadczeń, ale darem Boga dla Jego ufnych dzieci. Nieograniczone zaufanie do Boga czyni dzieci Boże spokojnymi i bezpiecznym nawet pośród burzy (zob. Mt 8,23-27). Nasuwa się zatem pytanie:

— Czy Bóg na zawsze pozostawi świat zdany na swoje niszczycielskie wybory i działania?

Przeczytaj Ps 46,7-12. Jak Bóg odpowiada na przemoc i zniszczenia w świecie?

Bóg odpowiada tak silnym niezadowoleniem, iż Jego Słowo, którym stworzył ziemię, teraz sprawia, że ziemia się rozplywa (zob. Ps 46,7). Jednak to nie prowadzi do zniszczenia, ale do odnowienia. Zwróć uwagę, że Bóg rozszerza swój pokój z Syjonu aż na krańce ziemi. Bóg sprawi, że wojny ustaną, a narzędzia zagłady, którymi okrutne narody posługiwały się, by uciskać innych, zostaną unicestwione (zob. Ps 46,10). Ta wielka nadzieja chrześcijan zostanie spełniona wraz z powtórным przyjściem Chrystusa.

Jak uczyliśmy się mieć pokój i pokładać nadzieję w Bogu, choć żyjemy w świecie pełnym niepokoju?

Przeczytaj Ps 125,1-2. Jak przedstawieni są w tych wersetach ci, którzy ufają Bogu?

Ci, którzy ufają Panu, są porównani do góry Syjon, symbolu niezłomności i siły. Imponujący widok wzgórz otaczających Jerozolimę inspirował psalmistę do uznania pewności Bożej ochrony (zob. Ps 5,13; 32,7.10). W przeciwieństwie do gór pozostających pod panowaniem bezbożnych, które to góry zostaną wrzucone w morze (zob. Ps 46,3), imponująca trwałość góry, na której zbudowana została Jerozolima, budzi głęboką ufność. Zaufanie do Bożej ochrony wzmacnia się w obliczu bolesnej rzeczywistości, w której zło wydaje się często triumfować. Jednak mimo istnienia zła lud Boży może mieć nadzieję.

Przeczytaj Ps 125,3-5. W jaki sposób sprawiedliwi bywają kuszeni? Jaka nauka wpływa z tego dla nas?

Dzieci Boże mogą się czuć zniechęcone widząc powodzenie bezbożnych, a może nawet są kuszone, by ich naśladować (zob. Ps 73,2-13; 94,3). Nawet niewzruszoność góry Syjon nie może ochronić tych, którzy oddalają się od Pana. Ludzie mają wolność wyboru i mogą wyciągać ręce swe „ku bezprawiu” (Ps 125,3) oraz zbacać „na kręte drogi” (Ps 125,5). Jednak Pan jest sprawiedliwy i osądzi każdego, kto uparcie będzie trwał w buncie, podobnie jak wszystkich grzeszników, którzy nie okażą skruchy.

Ten psalm jest wezwaniem skierowanym do ludu Bożego, by pozostał niewzruszony w wierze i zaufaniu do Pana, jak góra Syjon jest niezachwianym schronieniem. Nawet gdy nie wszystko rozumiemy, możemy ufać dobroci naszego Boga.

„Zaistnienie grzechu na świecie, wcielenie Chrystusa, odrodzenie, zmartwychwstanie i wiele innych zagadnień przedstawionych w *Biblii* to tajemnice zbyt głębokie dla ludzkiego umysłu, aby mógł je wytłumaczyć lub całkowicie pojąć. Jednak to, że nie możemy zrozumieć tajemnic Bożej opatrności, nie jest powodem do wątplenia w Słowo Boże. (...) Wszędzie otaczają nas cuda wykraczające poza granice naszej zdolności pojmowania. Czy zatem powinniśmy się dziwić, że również w świecie duchowym napotykaemy na tajemnice, których nie możemy zrozumieć? Trudność leży wyłącznie w słabości i ograniczoności ludzkiego umysłu. Pan dał nam w *Piśmie Świętym* wystarczająco wiele dowodów na to, iż pochodzi ono od Boga. Nie powinniśmy wątpić w Jego Słowo tylko dlatego, że nie rozumiemy wszystkich tajemnic Jego opatrności”³².

³² Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 105-106.

DO DALSZEGO STUDIUM

Pieśni syjońskie wzywają do całkowitego poświęcenia w modlitwie za Syjon i żywej nadziei na Boże panowanie, które Syjon symbolizuje. Choć wielu błogosławieństw związanych z Bożą świątynią możemy doświadczyć już w tym życiu, to jednak nadzieja na pełnię życia i radości na Syjonie jest jeszcze kwestią przyszłości. Wiele dzieci Bożych ze łzami wyraża tęsknotę za niebiańskim Syjonem (zob. Ps 137,1). Pamiętanie o Syjonie to nie tylko okazjonalne wspomnianie o nim, ale celowe i świadome życie w zgodzie z tą żywą pamięcią (zob. Wj 13,3; 20,8).

Tak więc śpiewanie pieśni syjońskich wiąże się z gorliwym postanowieniem pielęgnowania żywej nadziei na odrodzenie Królestwa Bożego na nowej ziemi (zob. Ap 21,1-5). „Tam nieśmiertelne umysły będą z niesłabnącym zadowoleniem rozważać cuda stwórczej mocy i tajemnice odkupieńczej miłości. Nie będzie tam okrutnego i zwodzącego wroga kuszącego, aby zapominać o Bogu. Każda zdolność będzie mogła się rozwijać i każda możliwość będzie stale rosła. Nabywanie wiedzy nie będzie męczyło umysłu ani wyczerpywało sił. Tam będzie można rozwijać największe przedsięwzięcia oraz realizować najwznioślejsze dążenia i ambicje. I nadal będą się pojawiały nowe cele do osiągnięcia, nowe cuda do podziwiania oraz nowe zjawiska angażujące siły umysłu, serca i ciała”³³.

Postanowienie pamiętania o Syjonie jest siłą rzeczy zobowiązaniem pielgrzymów Bożych, iż nigdy nie zaakceptują tego świata jako swojej ostatecznej ojczyzny, ale będą oczekiwać nowego nieba i nowej ziemi.

Tak więc pieśni syjońskie mogą być śpiewane przez wierzących we wszystkich pokoleniach — wszystkich tych, którzy pragną zamieszkać w nowym Jeruzalem (zob. Ap 3,12). Pieśni syjońskie zachęcają nas do oczekiwania przyszłego świata z żywą nadzieją, ale jednocześnie zobowiązują nas do bycia rzecznikami łaski Bożej w doczesnym świecie³⁴.

PYTANIA DO DISKUSJI

1. Jak możemy zastosować do Kościoła i jego misji w świecie duchowe i teologiczne zasady związane z Bożym ludem na Syjonie, rzeczywistym miejscu w Jeruzolimie?

2. W jaki sposób ludzie wierzący mogą obecnie przebywać w Bożej świątyni? (Zob. J 1,14-18; Hbr 12,22-24).

3. W jaki sposób Syjon stanie się miastem wszystkich narodów zgodnie z Ps 87? (Zob. Rz 5,10; Ef 2,11-16; Kol 1,19-23).

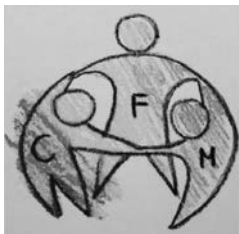
4. Jak odpowiedziałbyś komuś, kto wskazuje na powodzenie bezbożnych w świecie i cierpienie „dobrych” ludzi jako argument przeciwko prawdzie Słowa Bożego? Jak wyjaśniłbyś ten problem takiej osobie? Dlaczego musimy uznać to, że w tym życiu nie poznamy pełnych odpowiedzi na niektóre trudne pytania?

³³ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 407.

³⁴ Przeczytaj także Iz 40,1-31; 51,1-16 i zastanów się nad zawartym tam przesłaniem.

ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY

1. kwartał • Zbiórka darów 16 marca • Projekt trzech diecezji

Diecezja Południowa. Pamiętacie czas, gdy spotykaliśmy się częściej niż tylko dwa czy trzy razy w roku przy okazji kampu czy hosanny? Tak, kiedyś tak było! Część z was może pamiętać projekt całorocznego forum młodzieży. Bardzo byśmy chcieli do niego wrócić. Plan jest taki, żeby w 2024 roku zorganizować trzy zjazdy — po jednym w każdym okręgu diecezji, a w kolejnych latach jeszcze bardziej zwiększyć tę częstotliwość. Zależy nam na tym, aby stworzyć przestrzeń na spotkania, które będą pomagały budować więzi, a wspólnie spędzony na nich czas zaowocuje pragnieniem zaangażowania się w tworzenie społeczności.

Diecezja Wschodnia. W pierwszej połowie 2023 roku zrealizowaliśmy w Łodzi projekt Esencja: osiemnaście spotkań prelekcyjno-dyskusyjnych w trybie hybrydowym (zdalnie i stacjonarnie). Dotarliśmy do dwudziestu jeden osób spoza Kościoła. Nagrania nadal pracują na YouTube (prawie dwanaście tysięcy wyświetleń). Stworzyliśmy witrynę i blog: www.esencja.info. Naszym celem jest dotrzeć do współczesnego człowieka i przekazać istotę chrześcijaństwa — esencję. W tym roku (oprócz powyższej formuły) zrobimy spotkania poza murami kościoła — w kawiarniach! Wasz dar pozwoli nam na wynajęcie sali. Spotkamy ludzi tam, gdzie oni są. Bóg zapłać! — Twórcy Esencji.

Diecezja Zachodnia. W naszych zborach jest wielu młodych ludzi uzdolnionych muzycznie. Często jednak, chcąc służyć muzyką na nabożeństwach, napotykają na przeszkodę w postaci braku sprzętu. Chcemy wesprzeć lokalne zespoły młodzieżowe w zakupie dobrej jakości sprzętu muzycznego, który ułatwi występy i poprawi brzmienie naszego uwielbienia dla Boga. Nie odbędzie się to jednak bez wysiłku! Dary zostaną rozdzielone pomiędzy zespoły, które wykażą się inicjatywą i wezmą udział w trwającym właśnie konkursie muzycznym. Zadaniem jest przygotowanie kilku występów dla swojego zboru.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcje lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dary można również przekazać na rachunek bankowy lokalnej diecezji:
 - Diecezja Południowa: **49 1020 2892 0000 5702 0166 5108**, z dopiskiem: **CFM**.
 - Diecezja Wschodnia: **42 1020 1156 0000 7402 0059 4259**, z dopiskiem: **Esencja**.
 - Diecezja Zachodnia: **95 1090 1476 0000 0001 4675 3083**, z dopiskiem: **Konkurs muzyczny**.